گیشه پول

بازخوانی پرونده شبکه بانکی (۵)

بهمنی در وقت اضافه

■ **شرق، راشل آرامیان:** سال ۹۰ با اعتراض بانک‌های خصوصی به بسته سیاستی - نظارتی آغاز شد. بانک‌مرکزی بسته‌ای را به شورای پول و اعتبار پیشنهاد داد که بانک‌ها را به قول خودمان خانه خراب می‌کرد. محمود بهمنی برخلاف سال‌های ۸۸ و ۸۹ در سکوت خبری و زودتر از موعد، بسته سیاستی - نظارتی سال ۹۰ را تدوین کرد و کنار کشید تا شورای پول و اعتبار نظر خود را اعلام کند. شورای پول و اعتبار دولتی هم، بسته بهمنی را هر گونه که خواست تغییر داد و نرخ سود پیشنهادی بانک‌مرکزی را از دم تیغ گذراند. اعضای شورا که شدیدا طرفدار کاهش نرخ سود بودند سقف سود تسهیلات که بهمنی مانند سال گذشته ۱۲ و ۱۴درصد پیشنهاد داده بود را تغییر داد. تغییر ایجادشده در بخش سود تسهیلات قابل‌توجه نبود و تنها نرخ سود ۱۲درصدی به ۱۱درصد کاهش داده شده بود. اما چیزی که در بسته سال ۹۰ بیش از هر چیز دیگری مورد انتقاد قرار گرفت، تعیین دامنه سود برای عقود مشارکتی بود که به تعبیر کانون بانک‌های خصوصی این اقدام بانک‌مرکزی خلاف قانون بود. البته شورای پول و اعتبار نرخ سود سپرده‌ها را هم که بهمنی مانند سال قبل پیشنهاد داده بود کاهش داد تا به‌زعم خود از شکاف بیشتر میان این دو نرخ جلوگیری کند؛ غافل از آنکه با این نرخ سود دیگر سپرده‌گذاران تمایلی به سپرده‌گذاری در بانک‌ها نخواهند داشت. بسته که در آخرین روزهای سال ۸۹ به شبکه بانکی ابلاغ شد، موجی از نگرانی را در میان فعالان این حوزه برانگیخت. کانون بانک‌های‌خصوصی اولین واکنش رسمی خود را به بسته بانک‌مرکزی نشان داد. این کانون نامه‌ای خطاب به بهمنی نوشت و خواستار بازنگری در نرخ سود بانکی شد. با این حال محمود بهمنی پاسخی به این نامه نداد، شاید می‌دانست دولتی که شش سال در برابر تمام اعتراضات درخصوص کاهش نرخ سود بانکی ایستاده این بار نیز می‌ایستد و افزایش نرخ سود فرض محالی بیش نخواهد بود. در این بین صدای اعتراضی از بانک‌های دولتی شنیده نشد.

یکی، دو ماهی بود که بسته در بلاتکلیفی اجرا و بازنگری سرگردان بود. تا اینکه ابوالحسنی هستیانی، معاون بانک و بیمه وزارت اقتصاد برای اتمام حرف و حدیث‌ها از غیرقابل تغییر بودن بسته بانک‌مرکزی سخن گفت. این موضوع بارها و بارها تکرار شد تا اینکه آشفتگی‌های بازار ارز و سکه به اوج خود رسید و به نقدینگی مازاد در جامعه ربط داده شد که شبکه بانکی به دلیل نرخ سود پایین قادر به جذب آن نبود. بهمنی هم به ناچار گزارشی تهیه کرد تا با ارایه آن به شورای پول و اعتبار موافقت اعضا را برای افزایش سود بانکی جلب کند. اما این شورا با استماع گزارش، تنها یک پاسخ به درخواست کارشناسی بهمنی داد و آن «نه» بزرگی بود که همه را شوکه کرد و جایگاه رییس کل بانک‌مرکزی را لرزاند. اما تنش بازارهای ارز و سکه پایانی نداشت و هربار که قیمت‌ها در این دو بازار افزایشی می‌شد همگان از نقدینگی سرگردان و نرخ سود پایین بانکی می‌گفتند اما گوش شنوایی در شورای پول و اعتبار نبود. اما ناگهان ورق برگشت و دو نفر از مهم‌ترین اعضای شورای پول و اعتبار -که شدیدا طرفدار کاهش نرخ سود بانکی بودند- از عضویت در این شورا کنار گذاشته شدند. جهرمی‌ها رفتند تا فضا برای افزایش نرخ سود بانکی مهیا شود. سال‌هاست که این دو نفر در کنار رییس‌جمهور خواهان کاهش نرخ سود بانکی هستند. شرافت جهرمی در سمت تئوریسین دولت‌های نهم و دهم و جهرمی دوم نیز از زمان وزیر شدن تاکنون که مدیرعامل بانک صادرات است. شرافت جهرمی را نمی‌توان در رسانه‌ها یافت، چون او چهره‌ای دانشگاهی است و گویا این روزها از دانشگاه، دولت دهم را یاری می‌کند. با انتشار خبر کنار گذاشتن جهرمی‌ها از شورای پول و اعتبار احتمال افزایش دوباره نرخ سود بانکی، قوت گرفت و آنچنان که بهمنی در بیست و دومین همایش بانکداری اسلامی گفت می‌خواهد درخواست افزایش نرخ سود بانکی را دوباره در شورا مطرح کند تا شاید این بار به جای «نه» پاسخ دلخواهش را بشنود.

بهمنی در این همایش مطالبی را هم عنوان کرد که نشان از گمراه کردن اذهان عمومی دارد. او گفت: «در قانون برنامه پنجم نرخ سود بانکی باید براساس میانگین نرخ تورم سال‌جاری و پیش‌بینی نرخ تورم سال آینده تعیین شود. نرخ سود کاهش داده شد زیرا شورا پیش‌بینی نمی‌کرد که تورم در سال ۹۰ افزایش یابد.» این جمله در حالی مطرح شد که اغلب اعضای شورای پول و اعتبار یا دست‌کم مهم‌ترین اعضای شورا مدعی داشتن دکترای اقتصاد هستند و هم اینکه اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها از شهریور سال ۸۹ تورم را در جریان افزایش قرار داد و حتی خود بهمنی در یکی از نشست‌های سال گذشته خود، تورم حاصل از هدفمندی یارانه‌ها را ۱۵درصد علاوه بر تورم موجود اعلام کرد. حال پذیرش این ادعا آن هم از سوی مهم‌ترین نهادهای سیاست‌گذار در حوزه پولی و بانکی سخت می‌نماید. البته شاید بهمنی بتواند با طرح دوباره افزایش نرخ سود بانکی و تصویب آن در شورا قصور خود را در کاهش نرخ سود بانکی در سال ۹۰ جبران کند.

گلایه بخش‌خصوصی از عدم تخصیص سهم تولید از هدفمندی یارانه‌ها

بی‌خبری از ۷۷۰۰میلیارد تومان

عکس: ایرنا

شرق: هفت‌هزارو ۷۰۰میلیارد تومان رقمی است که قرار بود از محل درآمدهای هدفمندی به بخش تولید اختصاص داده شود که با گذشت ۹ ماه از آغاز مرحله نهایی این طرح و اعلام دولت مبنی بر پرداخت این مبلغ، گزارشی از محل و چگونگی تخصیص آن در دست نیست. مبهم‌بودن محل تخصیص هفت‌هزارو ۷۰۰میلیارد تومان کار را به جایی رسانده که رییس اتاق بازرگانی ایران با انتقاد از عدم پرداخت سهم ۳۰درصدی تولید از درآمد هدفمندی یارانه‌ها و محدود شدن حمایت‌ها به اعطای تسهیلات، گفت: این موضوع از نظر واحدهای تولیدی نمی‌تواند باعث واقعی شدن قیمت‌ها شده و تنها بدهی واحدهای تولیدی را افزایش می‌دهد. محمد نهاوندیان، معتقد است که صراحت قانون برای پرداخت مستقیم یارانه به تولید اجرایی نشده است. در مقابل این اظهارات رییس اتاق ایران که در چهارمین نشست از دور هفتم اتاق ایران مطرح شد، محمدرضا فرزین دبیر کارگروه ستاد تحول اقتصادی به فارس گفت: طی ۹ ماهه اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها ۱۴۰۰میلیارد تومان یارانه نقدی جهت تخصیص به واحدهای صنعتی، به وزارت صنعت پرداخت شده است. وی افزود: طی سه ماهه پایانی سال ۸۹ و شش‌ماه اول سال‌جاری مجموع پرداخت‌های نقدی و غیرنقدی از محل یارانه‌ها به بخش تولید شامل صنعت، کشاورزی، خدمات و حمل‌ونقل حدود هفت‌هزار و ۷۰۰میلیارد تومان بود که از این محل به دو صورت نقدی و غیرنقدی یارانه به بخش صنعت تعلق یافته است. فرزین تصریح کرد: طی ۹ ماهه ابتدایی اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها هزار و ۴۰۰میلیارد تومان یارانه نقدی به بخش صنعت بابت اعطای خط اعتباری انرژی و بهینه‌سازی فرآیند تولید اختصاص یافته است. وی ادامه داد: علاوه بر این، یارانه غیرنقدی نیز بابت سهمیه گازوییل و به عنوان کمک بلاعوض به بخش صنعت پرداخت شده است. عدم ارایه گزارش رسمی از سوی دولت و مشخص نبودن محل هزینه‌کرد سهم تولید از منابع هدفمندی نه تنها تولیدکنندگان را با چالش بزرگی به نام افزایش قیمت تمام شده و تثبیت دستوری قیمت‌ها مواجه کرده، بلکه موجب استقراض بیشتر آنها برای ادامه حیات نیز شده است. نهاوندیان در نشست مذکور بارها از عدم پرداخت سهم تولید گلایه کرد و ضمن خطرناک دانستن عواقب اتخاذ سیاست‌هایی از این قبیل، گفت: دولت و نظام بانکی با تقسیط بدهی‌ها به دنبال رونق در واحدهای تولیدی هستند اما با وجود ابلاغ بخش‌نامه از سوی بانک مرکزی هنوز در برخی استان‌ها بانک‌ها از این موضوع ابراز بی‌اطلاعی می‌کنند و واحدهای تولیدی شاهد اقدام موثری در این زمینه نبوده‌اند. رییس اتاق بازرگانی ایران با اشاره به بازتوزیع ۳۰درصد از محل درآمد اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها به بخش تولید اظهار داشت: صراحت قانونی در این است که این پرداخت‌ها به شکل مستقیم صورت گیرد اما آنچه تاکنون پرداخت شده عمدتا در قالب تسهیلات بانکی بوده است و این موضوع از نظر واحدهای تولیدی نمی‌تواند باعث واقعی شدن قیمت‌ها شود و تنها بدهی واحدهای تولیدی را افزایش می‌دهد. وی افزود: اگر پرداخت یارانه به شکل مستقیم در دستور کار نیست، از مسوولان دستگاه‌های دولتی می‌خواهیم تا این موضوع را به صورت شفاف با بخش خصوصی در میان بگذارند. شفاف نبودن عملکرد دولت در این زمینه و عدم بی‌اطلاعی رییس پارلمان بخش‌خصوصی کشور از چگونگی و محل هزینه‌کرد سهم تولید، شایبه گم شدن هفت‌هزارو ۷۰۰میلیارد تومانی را در اذهان عمومی تقویت می‌کند و به نظر می‌رسد سهم تولید از هدفمندی در پیچ و خم ادارات و سازمان‌های عریض و طویل مفقود شده است.

کرکره‌های تولید فرو می‌افتد، خبری از یارانه نیست

تولیدکنندگان شرایط بسیار دشوار و سختی را در مواجه با هدفمندی یارانه‌ها و همچنین تسخیر بازارهای داخلی توسط رقبای چشم بادامی دارند و اندک امید آنها برای گرفتن سهم تولید از هدفمندی نیز به یأس تبدیل شده و به گفته بسیاری از تولیدکنندگان در جایی که واردات بی‌رویه نفس تولید را تنگ کرده و خبری از حق قانونی تولید از هدفمندی نیست، کرکره‌های تولید یکی پس از دیگری پایین خواهد آمد. در همین رابطه دبیر انجمن تولیدکنندگان ظروف شیشه و بلور با بیان اینکه هیچ پولی از محل درآمد حاصل از هدفمندی یارانه‌ها به این بخش نرسیده است، به فارس گفت: از یک سال پیش تاکنون افزایش قیمت انرژی و مواد اولیه و واردات بی‌رویه باعث تعطیلی برخی واحدهای تولیدی در کشور شده است. سیدعلی موسوی اظهار داشت: ضرر حاصل از تعطیلی واحدهای صنعتی باعث بیکاری کارگران شده و این مساله به اشتغال‌زایی در کشور لطمه وارد کرده است. وی با بیان اینکه در حال حاضر تعداد کمی واحد تولیدکننده شیشه و بلور در کشور فعال هستند، گفت: تا دو سال پیش حدود صد واحد در این صنعت فعال بودند اما بعد از انتقال تعدادی از واحدها به شهرک‌های صنعتی و افزایش قیمت مواد اولیه و انرژی طی یک سال اخیر، قیمت تمام شده تولید در این واحدها افزایش یافته است.

براساس قانون هدفمندی یارانه‌ها قرار بود در سال اول اجرای این برنامه چهار هزار و ۵۰۰میلیارد تومان به عنوان یارانه به بخش صنعت اختصاص یابد که این رقم محقق نشد و چنانچه از اظهارنظر مسوولان مختلف دولتی و مجلس برداشت می‌شود، تنها رقم ناچیزی به عنوان تسهیلات یارانه‌ای به تعداد اندکی از واحدهای تولیدی پرداخت شده که البته باز هم مشخص نیست که آیا این رقم از محل یارانه‌ها بوده یا از منابع دیگر تامین شده است. رضا فاطمی امین، رییس ستاد تحول صنایع اخیرا در خصوص سهم صنعت از یارانه‌ها در سال‌جاری ضمن خودداری از اعلام برآورد و توافقات صورت گرفته در این مورد با سازمان هدفمندی یارانه به فارس گفته بود در حال حاضر ۲۵۰میلیارد تومان منابع مالی در اختیار داریم. به گفته وی این مبلغ از محل‌های دیگری به جز درآمد هدفمندی یارانه‌ها تامین می‌شود ولی در نهایت به عنوان یارانه بخش صنعت هزینه خواهد شد. فاطمی امین در پاسخ به این سوال که این مبلغ از چه محلی تامین خواهد شد، گفته بود: محل این منابع برای ما مهم نیست، مهم این است که به بخش صنعت پولی تزریق شود، پس نپرسید که این پول از کجا می‌آید. ابهام در صحبت‌های فاطمی‌امین در شرایطی مطرح شده است که اصولا مشخص نیست یارانه بخش صنعت در چه زمینه‌ای هزینه شده که حال بابت پرداخت تسهیلات یارانه‌ای این مبلغ باید از محل دیگری تامین شود.

در چنین شرایطی ابهاماتی نیز درخصوص میزان مبلغ پرداخت شده به عنوان یارانه بخش صنعت مطرح است به طوری که طبق گفته رییس کمیسیون صنایع مجلس فقط ۵۰۰میلیارد تومان از سهم چهار هزار و ۵۰۰میلیارد تومانی بخش صنعت از درآمد حاصل از هدفمندی یارانه‌ها به این بخش اختصاص یافته و در مقابل، وزارت صنعت اخیرا این رقم را حدود هزار میلیارد تومان اعلام می‌کند. تاکید دولتی‌ها بر پرداخت شدن سهم تولید و اصرار تولیدکنندگان به عدم تخصیص سهم تولید از هدفمندی در کنار اتفاقات و رویدادهای ریز و درشت اقتصادی چند ماه اخیر نشان‌دهنده این مهم است که هیچ رقمی از یارانه‌ها نصیب تولید نشده است. در همین خصوص عبدالرضا رحمانی فضلی، رییس دیوان محاسبات کشور نیز هفته گذشته اعلام کرد که سهم بخش تولید و صنعت از درآمد یارانه‌ها طی هشت ماهه اول اجرای قانون هدفمندی یارانه‌ها مجموعا دوهزار و ۲۴۳میلیارد تومان بود که چیزی از این رقم توسط دولت به بخش‌های تولید و صنعت پرداخت نشده است. ابهام در چگونگی هزینه شدن یارانه صنعت در سال اول اجرای قانون هدفمندی در شرایطی وجود دارد که رییس ستاد تحول صنایع از هر گونه اظهارنظر درخصوص سهم این بخش از یارانه‌ها در دومین سال اجرای برنامه خودداری کرده و فقط از موافقت با سازمان هدفمندی در این خصوص خبر می‌دهد.

کشاورزی و رییس‌جمهور

نعمت احمدی

دوره ریاست‌جمهوری چهارسال است و برابر قانون اساسی بیش از دو دوره متوالی نمی‌توان به ریاست‌جمهوری رسید. محمود احمدی‌نژاد کمتر از دو سال دیگر به پایان دوره ریاست‌جمهوری خود می‌رسد. بهترین نظام سیاسی جهان را نظام جمهوری می‌دانند و علت آن گردش قدرت در دست نخبگان خصوصا در پست ریاست‌جمهوری است. فردی که خود را کاندیدای ریاست‌جمهوری می‌کند و این توانایی را در خود می‌بیند که سکان اجرایی مملکت را به دست گیرد، به یقین برای اداره مملکت برنامه دارد و می‌داند که دوره ریاست‌جمهوری او چهارسال و در حالت ایده‌آل هشت‌سال است و باید برنامه‌های خود را طوری تنظیم کند که در دوره چهارساله یا هشت‌ساله به آنها جامه عمل بپوشاند، اما محمود احمدی‌نژاد در پایان شش‌سال ریاست‌جمهوری خود در مورد کشاورزی گفت: متاسفانه برای سالیان طولانی کشاورزی از اولویت توجه مسوولان کشور کنار گذاشته شد و عده‌ای در یک دوره طولانی با این توجیه که بازدهی، اشتغال‌زایی و ایجاد ارزش‌افزوده در بخش صنعت بالاتر از بخش کشاورزی است، توجه عمده خود را به بخش صنعت معطوف کردند (پایگاه اطلاع‌رسانی دولت ۹۰/۶/۱۷). بعد از پیروزی انقلاب اسلامی تا سال ۶۷ درگیر جنگ تحمیلی بودیم و باید همه منابع مالی در خدمت جنگ می‌بود؛ جنگی که یک طرف ایران بود با منابع مالی محدود و طرف دیگر جهانی بود و خزانه‌ای بی‌پایان از پول. دوره سازندگی هشت‌سال بود و دوره اصلاحات هم هشت‌سال، از دوره احمدی‌نژاد تاکنون شش‌سال آن گذشته و دوسال از دو دولت قبلی کمتر دارد. وقتی رییس دولت اقرار دارد... اگر تنها یک‌پنجم توجه و سرمایه‌ای که معطوف به این بخش (صنعت) شد، به بخش کشاورزی اختصاص می‌یافت شاهد بازدهی به مراتب بالاتری بودیم (همان)، سوال این است، آیا رییس‌جمهور بعد از شش‌سال ریاست به این واقعیت رسید یا اینکه از اول باور داشت. اگر بعد از شش‌سال واقعیت امر برایش مکشوف شده است، نمی‌تواند به دولت‌های قبلی ایراد بگیرد. دولت‌های قبلی بنا بر گفته رییس‌جمهور... اقدامات خوبی در عرصه صنعت کشور انجام شده و امروز ایران را به یک کشور پیشرو در عرصه صنعت تبدیل کرده است (همان)، هرچند واقعیت جامعه ایران را در عرصه صنعت پیشرو نشان نمی‌دهد.

به کدام صنعت باید دلخوش بود؟ به صنعت خودرو که مجبور به استفاده از ماشینی هستیم که هیچ صرفه اقتصادی‌ای ندارد، در مزرعه‌ام نیاز به وانت پیدا کردیم ، وانت‌پیکان و وانت‌نیسان زامیاد که وانت‌های موجود هستند را در مزرعه داریم، نه اینکه کارایی ندارد بلکه از پس هزینه آنها برنمی‌آییم. به کدام صنعت دلخوش باشیم؟ اما یک واقعیت را رییس‌جمهور بیان کرد: دولت‌ها توجه عمده خود را به بخش صنعت معطوف کردند (همان) و از کشاورزی غافل شدند و صنعتی هم نداریم. اقبال مردم از لوازم صنعتی یک‌بارمصرف چین به‌علت چیست؟ دولت نهم و دهم هم به گفته رییس‌جمهور از کشاورزی غافل ماند، این گفته رییس‌جمهور را قبول دارم... اگر بخشی از توجه و سرمایه‌ای که صرف توسعه صنعت شد، به توسعه صنایع تبدیلی در کنار توسعه کشاورزی معطوف می‌شد، بازدهی اشتغال‌زایی و ایجاد ارزش‌افزوده قابل توجهی به دست می‌آمد (همان). این اتفاق در دو دولت قبلی نیفتاد و در شش‌ساله دولت فعلی هم عملی نشد، باز کشاورز است که نگاهش به آسمان است و ورد زبانش دعای باران. تازه وقتی محصول با همه سختی‌های آن روانه بازار می‌شود، به عمق بی‌مهری مسوولان نسبت به بخش کشاورزی پی می‌برد. حداقل دولت‌های گذشته، هندوانه و خربزه و انگور و پرتقال وارد نکردند، هلو و شلیل و زردآلو از آن‌سوی آب‌ها سر سفره از ما بهتران نیاوردند، تعادل بازار به‌هم نخورد، دولت کاش در بخش توزیع محصولات کشاورزی که اتفاقا هزینه‌ای هم ندارد، وارد عمل می‌شد. هم‌اکنون هلو و سیب را کمتر از ۳۰۰تومان می‌خرند، حالا که به گفته رییس‌جمهور صنایع تبدیلی محصولات کشاورزی نداریم، حداقل مدیریت انبارداری را دولت پیاده کند و میوه‌های موجود را انبار کند. امروز سیب را از کشاورز که حاضر است کیلویی ۵۰۰تومان بفروشد، نمی‌خرند. فردا وزارت بازرگانی از آن‌سوی آب‌ها سیب را به قیمت بالا می‌خرد و مسوولان با افتخار می‌گویند، سیب و پرتقال شب عید را به اندازه کافی وارد کردیم و نگرانی‌ای نیست، قصه پرغصه گوجه‌فرنگی و ورشکستگی کشاورزان گوجه‌فرنگی‌کار را حتما شنیده‌اید. آب و هوای مناسب ایران خصوصا در استان‌های جنوبی مستعد برای کشت گوجه‌فرنگی است. از هر هکتار دست‌کم ۸۰تن گوجه‌فرنگی برداشت می‌شود و می‌توان از پنج‌کیلو گوجه، یک کیلو رب به دست آورد. این یعنی صرفه اقتصادی، اما وقتی صنایع تبدیلی نداریم، وقتی رب فله‌ای از چین وارد می‌شود و در کارخانجات رب کشور درون قوطی ریخته می‌شود، گوجه‌کار ورشکسته می‌شود. شش ماهه اول سال رو به پایان است و دولت هنوز از ایجاد ۲/۵ میلیون فرصت شغلی یاد می‌کند، اتفاقا در همین سخنرانی رییس‌جمهور که من از آن به وعده به کشاورزان یاد می‌کنم، از ایجاد ۲/۵میلیون فرصت شغلی یاد شد، سال به نیمه رسیده است و باید یک‌میلیون‌و ۲۵۰هزار فرصت شغلی ایجاد شده باشد و رییس‌جمهور آمار آن را ارایه کند اما باز هم از امکان ایجاد ۲/۵میلیون فرصت شغل یاد می‌کند، بعد از گذشت شش‌ماه با کدام برنامه و دورنما... رییس‌جمهور به درستی می‌گوید... امروز ساختن ایران وظیفه و ماموریت تاریخی و همگانی ماست (همان). ایران با آب و هوای چهار فصل خود قاره‌ای است کوچک، با آب و هوای چهار فصل و جمعیت بزرگ کشاورز خود، سهم ما از تولیدات محصولات کشاورزی دنیا به گفته رییس‌جمهور ۷۵صدم‌درصد است، حال اینکه سهم جمعیتی ما یک‌درصد از جمعیت جهان است رییس‌جمهور از تولید محصول کشاورزی یاد می‌کند، اما از برداشت آن آماری ارایه نکرده است، به گفته کارشناسان ۳۰درصد از محصول تولیدی در بخش کشاورزی جزو ضایعات است، یعنی اگر بازار و قیمت محصول مناسب و به صرفه باشد، در خوشبینانه‌ترین وضع یک‌سوم از محصول هدر می‌رود، اگر قیمت مناسب نباشد، نه مانند امسال که هلو، گلابی، زردآلو و سیب را باغداران از ناچاری چیدند.

ادامه در صفحه ۱۹

گذر

بدهی ۱۳۶۰میلیارد تومانی دولت به تولیدکنندگان برق

■ **مهر:** دبیر سندیکای تولیدکنندگان برق خصوصی گفت: در حال حاضر، دولت ۱۳۶۰میلیارد تومان بابت تولید برق به تولیدکنندگان بخش‌خصوصی بدهکار است و همین امر، باعث بی‌اعتمادی سرمایه‌گذاران در خرید نیروگاه‌ها شده است. علی‌اصغر آریانی‌پور با بیان اینکه احداث نیروگاه‌های بخش‌خصوصی ازسال ۸۰ در کشور آغاز شده است، گفت: امکان فعالیت سرمایه‌گذاران غیردولتی در تولید برق ازسال ۱۳۸۰ و در جهت تحقق بند «ب» ماده ۱۲۲قانون برنامه سوم توسعه فراهم شد که البته در ماده ۲۰قانون برنامه چهارم توسعه نیز مورد تاکید قرارگرفت.

آمار اعلامی اشتغال با واقعیت همخوانی ندارد

شیخ‌الاسلامی سه‌شنبه در مجلس

■ **فارس:** عضو کمیسیون اجتماعی مجلس گفت: اگر به ازای ایجاد صدهزار شغل، یک‌درصد رشد اقتصادی حاصل می‌شود، پس بر اساس آمار مسوولان که می‌گویند سال گذشته ۱/۶میلیون شغل ایجاد شد، پس نرخ رشد اقتصادی کشور ۱۶درصد بوده است. داریوش قنبری درخصوص محتوای سوال خود از وزیر تعاون، کار و رفاه گفت: سوال من درخصوص آمارهای غیرواقعی ارایه شده از سوی وزیر درخصوص میزان اشتغال ایجاد شده درسال ۸۹ و ۹۰ است. او در ادامه با بیان اینکه وزیر و رییس‌جمهور چندین بار اعلام کردند که‌سال گذشته یک‌میلیون و ۶۰۰هزار شغل ایجاد شده و درسال‌جاری دومیلیون و ۵۰۰هزار شغل در کشور ایجاد خواهد شد، تصریح کرد: سوال من این است که این آمارها از کجا استخراج شده و چرا این میزان اشتغال در کشور نمود عینی ندارد؟ این نماینده مجلس با بیان اینکه آمارهای ارایه شده با واقعیت‌های اقتصادی کشور همخوانی ندارد، خاطرنشان کرد: به ازای هر صدهزار شغلی که در کشور ایجاد می‌شود، باید یک‌درصد نرخ رشد اقتصادی افزایش پیدا کند.

ناوگان هوایی با عمر کمتر از ۵سال نداریم

■ **مهر:** دبیر انجمن شرکت‌های هواپیمایی با بیان اینکه ناوگان حمل و نقل هوایی با عمر کمتر از ۵سال در کشور نداریم، گفت: به‌نظرمی‌رسد، طرح افزایش ۲۵درصدی قیمت بلیت برای تشویق شرکت‌های هواپیمایی به خرید هواپیماهای جدید در آینده باشد.